

วารสารอิเล็กทรอนิกส์
ทางการศึกษา

OJED, Vol.10, No.3, 2015, pp.199-209

OJED

An Online Journal
of Education

<http://www.edu.chula.ac.th/ojed>

แนวทางการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวในโรงเรียนต้นแบบ
คนพลัดถิ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

THE MANAGEMENT APPROACH LEARNING AND TEACHING THAI LANGUAGE OF
IMMIGRANT STUDENTS IN THE DIASPORA MASTER SCHOOL, SAMUTSAKHON PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE, SAMUTSAKHON PROVINCE

นายวีรภัทร รุ่งโรจน์นาคดล *

Weerapat Rungrotenapadon

ผศ.ดร.ปองสิน วิเศษศิริ**

Assist. Prof. Pongsin Viseshsiri, Ph.D. +

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวในโรงเรียนต้นแบบคนพลัดถิ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้กรอบการวิจัย ดังนี้ 1) PIE MODEL ประกอบด้วยการวางแผน (Planning) การนำไปสู่การปฏิบัติ (Implementation) และการประเมินผล (Evaluation) และ 2) กรอบการบริหารจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การพัฒนาและใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การจัดแหล่งเรียนรู้ และการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ประชากรที่ศึกษาได้แก่ โรงเรียนต้นแบบคนพลัดถิ่น ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดศรีมงคล โรงเรียนวัดศรีสุทธาราม โรงเรียนหลวงแพทยโกศล โรงเรียนเทพรัตน และโรงเรียนวัดบางหญ้าแพรก โดยผู้ให้ข้อมูลคือ 1. ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน 2. ครูผู้รับผิดชอบการสอนวิชาภาษาไทยจำนวน 50 คน รวมทั้งหมดจำนวน 55 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวในภาพรวมไม่แตกต่างจากเด็กไทย ดังนี้ 1.1 สภาพการวางแผน ด้านการจัดการเรียนการสอนให้เด็กต่างด้าวสามารถอ่านออกเขียนได้เป็นสำคัญมากที่สุด 1.2 สภาพการนำไปสู่การปฏิบัติ ด้านการจัดการเรียนการสอนให้ครูผู้สอนภาษาไทยมีการสอนเสริมให้แก่เด็กต่างด้าวมากที่สุด 1.3 สภาพการประเมินผล โรงเรียนมีการประเมินครูด้านการสานสัมพันธ์กับผู้ปกครองของเด็กต่างด้าวมากที่สุด 2. แนวทางการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าว มีดังนี้ 2.1 การวางแผน (Planning) โรงเรียนควรมีการวางแผนในการรับเด็กต่างด้าวเข้ามาในโรงเรียน 2. การนำไปสู่การปฏิบัติ (Implementation) โรงเรียนควรมีการจัดสอนเสริมภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าว 3. การประเมินผล (Evaluation) โรงเรียนควรมีการประเมินผลทักษะภาษาไทยด้านการอ่านออกเขียนได้ของเด็กต่างด้าวเป็นรายบุคคล

* หน่วยงานสังกัด นิติมหาบัณฑิตสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: sunchill@hotmail.com

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: v.pongsin@gmail.com

ISSN 1905-4491

Abstract

This research is purposed to study the state of The Management Approach learning and teaching Thai language of immigrant students in the diaspora master school, Samutsakhon Primary Educational Service Area Office, by the following methodologies : 1) PIE MODEL (Newby, Stepich, Lehman & Russell: 1996) consisted of Planning, Implementation and Evaluation, and 2) Learning and Teaching Management consisted of Curriculum implementation and development Learning and Teaching management Measurement and Evaluation Learning Resources and Parents' Support. The Population used in this research are the 5 diaspora master schools of Primary level Samutsakhon Primary Educational Service Area Office, Samutsakhon Province; Watsirimongkol School, Watsirisutaram School Luangpatkosoluptum School, Thepnorrat School and Watbangyapreak School. Given data by 1) 5 School Directors and 2) 50 Thai Teachers. The tool used in this research is Questionnaire and Interview form. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation and content analysis

The results Overall, the state of learning and teaching Thai language management of immigrant students is not different from Thai students The results showed that the school is : 1) Planing condition; Literacy is the most important need. 2) Implementation condition; Tuition is highest needed. And 3) Condition of Evaluation; The relation of teachers and parents is the first priority evaluated. Management guidelines of learning and teaching Thai language management of immigrant student. The results showed that the school is : 1) Planning : The school should be planning on getting immigrant student. 2) Implementation : The school be add to remedial teaching on begin the term. 3) Evaluation : The school should be individual assessment of reading skills.

คำสำคัญ: การบริหาร/การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย/เด็กต่างด้าว

KEYWORDS: MANAGEMENT/ LEARNING AND TEACHING THAI LANGUAGE / IMMIGRANT STUDENTS

บทนำ

ปัจจุบันการความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้อพยพจากประเทศเพื่อนบ้านสนใจเข้ามาตั้งรกราก เพื่อประกอบอาชีพในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในการสำรวจข้อมูลเด็กต่างด้าวในระบบการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2545 (สุภาวิตา เขมาธนนันท์ อ้างถึงใน รัตนพงศ์ ตุมพสุวรรณ, 2553) พบว่า ประเทศไทยมีเด็กต่างด้าวในระบบการศึกษาจำนวน 149,773 คน โดยในภาคเหนือเป็นภูมิภาคที่มีจำนวนคนต่างด้าวมากที่สุดถึง 140,879 คน ซึ่งในจำนวนนี้ นอกจากจะมีกลุ่มเด็กและเยาวชนที่อพยพติดตามครอบครัวเข้ามาอาศัย ในประเทศไทยแล้วยังมีเด็กอีกจำนวนหนึ่งที่เกิดในประเทศไทยแต่ไม่ได้รับสัญชาติหรือไม่มีสถานะทางกฎหมายทำให้ เด็กเหล่านั้นกลายเป็นคนไร้รัฐไร้สัญชาติ (nationalityless) ไม่มีสถานภาพทางกฎหมายจึงทำให้ เด็กต่างด้าวจำนวนไม่น้อยต้องประสบปัญหาการเข้าถึงสิทธิในการ เข้ารับบริการจากทางภาครัฐ ในขณะที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย

จากเหตุผลดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายทั้งตัวเด็กต่างด้าวเอง ไม่ว่าจะเป็นการถูกล่อลวงของ ขบวนการค้ามนุษย์ การเป็นผู้เสพหรือผู้ค้ายาเสพติด หรืออันตรายต่อผู้อื่น เช่น เด็กต่างด้าวอาจกลายเป็น อาชญากรก่อให้เกิดปัญหาสังคม และลุกลามไปเป็นปัญหาระดับชาติ ฉะนั้นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้เด็กต่างด้าว ได้รับรู้ถึงการแยกแยะถูกผิด ก็คือการจัดการศึกษาให้แก่เด็กต่างด้าว ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอภาคกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ เพื่อให้เด็กทุกคนมีโอกาสด้านการศึกษาที่เท่าเทียมกัน มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี

สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่ว่า เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ หมายถึง สิทธิที่จะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่ควรจะเป็น รวมถึงการพักผ่อน และการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมตามความเหมาะสม อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กปี พ.ศ.2535 (คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ อ้างถึงใน รัตนพงศ์ ตุมพสุวรรณ , 2553) ไม่ว่าเด็กจะเกิดมามีสัญชาติใดหรือเป็นเด็กไร้สัญชาติก็ตามเด็กทุกคนก็ล้วนเป็นสมาชิกหนึ่งของมนุษยชาติ จึงสมควรได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน ดังนั้นเด็กต่างด้าวควรได้รับสิทธิตามแนวคิดพื้นฐาน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องจะพบว่าในงานวิจัยที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าการศึกษาในประเด็นการจัดการเรียนการสอนแก่เด็กกลุ่มนี้ยังมีน้อย ส่วนใหญ่จะมุ่งศึกษาในภาพรวมของการจัดการศึกษาเสียมากกว่า (รัตนพงศ์ ตุมพสุวรรณ, 2553) ทั้งที่กุญแจดอกแรกที่สำคัญที่สุดในการศึกษาคือการให้ความรู้ทางภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าว ซึ่งจะเป็พื้นฐานสำคัญในการติดต่อสื่อสารเพื่อดำรงชีวิต และใช้ในการต่อยอดทางการศึกษาของเด็กต่างด้าว

ทั้งนี้เด็กต่างด้าวจำนวนมากไม่สามารถพูดภาษาไทย หรือไม่สามารถใช้ภาษาไทยในการดำรงชีวิตได้ บิดามารดาและผู้ปกครองของเด็กต่างด้าวก็เช่นเดียวกัน การสอนภาษาไทยจึงเปรียบเสมือนการสอนภาษาที่สอง แต่เด็กต่างด้าวเหล่านี้กลับต้องมาเรียนร่วมกับเด็กไทยเจ้าของภาษา ทำให้เกิดปัญหาทางการเรียนอาจเรียนตามเด็กไทยไม่ทัน หรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเด็กไทย ซึ่งอาจส่งผลให้เด็กต่างด้าวท้อถอยในการเรียน อีกปัญหาหนึ่งคือเด็กต่างด้าวและผู้ปกครองส่วนหนึ่งไม่ให้ความสนใจในการเรียนภาษาไทยเท่าที่ควร เหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาสำคัญที่โรงเรียนต้องสนใจที่จะแก้ไข

จากเหตุผลที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแก่เด็กต่างด้าวในโรงเรียนโดยศึกษาจากโรงเรียนต้นแบบคนพลัดถิ่น ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำนวน 5 โรงเรียน เนื่องจากโรงเรียนต้นแบบคนพลัดถิ่นนั้น จัดตั้งโดยมูลนิธิเครือข่ายส่งเสริมคุณภาพแรงงาน (LPN) เป็นโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนแก่เด็กต่างด้าว โดยมีการสอนภาษาพม่า ภาษามอญ ควบคู่กับภาษาไทย มีโรงเรียนวัดศิริมงคล ตำบลบ้านเกาะ อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสาครเป็นโรงเรียนต้นแบบในการจัดการเรียนการสอนแก่เด็กต่างด้าว เนื่องจากในชุมชนมีผู้ที่อาศัยมีเชื้อชาติพม่าและมอญจำนวนมาก ปัจจุบันมีนักเรียนที่เป็นเด็กต่างด้าวประมาณ 298 คน นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนต้นแบบคนพลัดถิ่นอีก 4 โรงเรียน ในจังหวัดสมุทรสาคร ที่ได้นำโมเดลนี้ไปใช้จนประสบผลสำเร็จ ได้แก่ โรงเรียนบ้านบางหญ้าแพรก ตำบลบางหญ้าแพรก อำเภอมือง โรงเรียนเทพนรรัตน์ ตำบลนาดี อำเภอมือง โรงเรียนวัดศรีสุทธาราม ตำบลบางหญ้าแพรก อำเภอมือง และโรงเรียนหลวงแพทยโกศล อุดมภ์ ตำบลท่าจีน อำเภอมือง โรงเรียนต้นแบบคนพลัดถิ่นนี้เป็นเป้าหมาย คือ เด็กต่างด้าวเหล่านี้สามารถเรียนร่วมกับเด็กไทยได้อย่างมีความสุข สามารถดำรงชีวิตอยู่ในประเทศไทยได้อย่างปกติสุข ผู้วิจัยสนใจศึกษาโดยใช้กรอบกระบวนการบริหารการศึกษา PIE MODEL ในการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงขั้นตอนการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแก่เด็กต่างด้าวในโรงเรียน เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวในโรงเรียนต้นแบบคนพลัดถิ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวในโรงเรียนต้นแบบคนพลัดถิ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาศาภาพและแนวทางการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวในโรงเรียนต้นแบบคนพลัดถิ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้กรอบการวิจัย ดังนี้

1) PIE MODEL (PIE Model: Newby, Stepich, Lehman & Russell: 1996) ประกอบด้วย

1. การวางแผน (Planning)
2. การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ (Implementation)
3. การประเมินผล (Evaluation)

2) กรอบการบริหารจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1. การพัฒนาและการใช้หลักสูตร
2. การจัดการเรียนการสอน
3. การวัดและประเมินผล
4. การจัดแหล่งเรียนรู้
5. การติดต่อสัมพันธ์กับผู้ปกครอง

วิธีดำเนินการวิจัย

แหล่งข้อมูลสำหรับการวิจัย

ประชากร ได้แก่ โรงเรียนต้นแบบคนพลัดถิ่น ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดศิริมงคล โรงเรียนวัดศรีสุทธาราม โรงเรียนหลวงแพทยโกศล โรงเรียนเทพนรินทร์ และโรงเรียนวัดบางหญ้าแพรก

ประชากรผู้ให้ข้อมูลคือ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน 2) ครูผู้รับผิดชอบการสอนวิชาภาษาไทยจำนวน 50 คน รวมทั้งหมดจำนวน 55 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มี 2 ชนิด คือ

1. แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบการสอนวิชาภาษาไทยทั้งหมด ทั้งนี้แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว จำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ โรงเรียน ที่ตั้ง ขนาดโรงเรียน ตำแหน่ง ประสบการณ์การสอน/การบริหารสถานศึกษา ระดับการศึกษาสูงสุด และระดับวิทยฐานะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของเด็กต่างด้าวในโรงเรียนของกลุ่มประชากร เป็นแบบเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว จำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับสัญชาติ เชื้อชาติ วิธีการที่เด็กต่างด้าวส่วนใหญ่เข้ามาในประเทศไทย สถานที่เกิดของเด็กต่างด้าวส่วนใหญ่ อาชีพของบิดาและมารดาของเด็กต่างด้าว เหตุผลสำคัญที่สุดในการเข้ามาเรียนในโรงเรียนของเด็กต่างด้าว ปัญหาสำคัญที่สุดของเด็กต่างด้าวในเรื่องการเรียนภาษาไทย อุปสรรคสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับเด็กต่างด้าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของเด็กต่างด้าวมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแก่เด็กต่างด้าว 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาและการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ และด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ข้อคำถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยมีระดับความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้รับผิดชอบการสอนวิชาภาษาไทยเป็นลักษณะแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับการศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวในโรงเรียนต้นแบบคนพลัดถิ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังโรงเรียนต้นแบบคนพลัดถิ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งหนังสือขอความร่วมมือ หนังสือขอบคุณในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังสถานศึกษาที่เป็นผู้ให้ข้อมูล และแนบบแบบสอบถามของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบการสอนวิชาภาษาไทยของสถานศึกษาไปพร้อมหนังสือนี้

3. ผู้วิจัยติดตามผลการดำเนินงาน โดยติดต่อผู้ที่รับผิดชอบของแต่ละโรงเรียนทางโทรศัพท์ หลังจากส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปแล้ว 7 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1.แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบการสอนวิชาภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เกี่ยวกับข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และหาค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของเด็กต่างด้าวในโรงเรียนของกลุ่มประชากร วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และหาค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแก่เด็กต่างด้าว วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบการสอนวิชาภาษาไทย เป็นลักษณะแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับการศึกษาสภาพการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่

เด็กต่างด้าวในโรงเรียนต้นแบบคนพลัดถิ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และนำเสนอโดยวิธีพรรณนา

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวในโรงเรียนต้นแบบคนพลัดถิ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร สามารถสรุปผลการวิจัยออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหารสถานศึกษาทั้งหมดเป็นเพศชาย อายุมากกว่า 40 ปี ประสบการณ์การบริหารสถานศึกษา 11-15 ปี ระดับการศึกษาปริญญาโททั้งหมด ส่วนใหญ่วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

ครูผู้รับผิดชอบการสอนวิชาภาษาไทย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 31-40 ปี ประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 6 ปี ส่วนใหญ่ระดับการศึกษาปริญญาตรี และส่วนใหญ่ไม่มีวิทยฐานะ

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของเด็กต่างด้าว

เด็กต่างด้าวส่วนใหญ่มีสัญชาติและเชื้อชาติพม่า เด็กต่างด้าวส่วนใหญ่เข้ามาประเทศไทยด้วยวิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมาย เด็กต่างด้าวส่วนใหญ่เกิดในประเทศไทย บิดาและมารดาของเด็กต่างด้าวส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป เหตุผลสำคัญที่สุดในการเข้ามาเรียนในโรงเรียนของเด็กต่างด้าวต้องการให้บิดามารดาต้องการให้อ่านออกเขียนได้ ปัญหาสำคัญที่สุดของเด็กต่างด้าวในเรื่องการเรียนภาษาไทยคือภาษาและการสื่อสาร สำหรับอุปสรรคสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับเด็กต่างด้าวคือความพร้อมของเด็กต่างด้าวเอง

ตอนที่ 3 สภาพการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าว

1. สภาพการวางแผน (Planning)

ในการวางแผนจากผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ดังนี้ ในด้านการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนมีการวางแผนในการมุ่งเน้นให้เด็กต่างด้าวสามารถอ่านออกเขียนได้เป็นสำคัญ (Mean=4.36, SD= 0.73) ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้โรงเรียนจัดโครงการนำเด็กต่างด้าวศึกษาแหล่งเรียนรู้ด้านภาษาไทยนอกสถานที่ (Mean=4.11, SD=0.83) ด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ปกครองจากผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนกำหนดประชุมผู้ปกครองของเด็กต่างด้าวทุกภาคเรียน (Mean=4.02, SD=0.68) ในด้านการวัดและประเมินผล โรงเรียนมีการกำหนดมาตรฐานการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าว (Mean=3.93, SD= 0.69) และด้านการพัฒนาและการใช้หลักสูตรโรงเรียนมีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวได้เหมาะสมตามศักยภาพ (Mean= 3.89, SD= 0.94) ตามลำดับ

2. สภาพการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ (Implementation)

ในการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ จากผลการวิจัยพบว่าทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ดังนี้ ในด้านการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนภาษาไทยมีการสอนเสริมให้แก่เด็กต่างด้าวในคาบสอนที่โรงเรียนจัดเพิ่มเติม (Mean= 4.33, SD= 0.82) ด้านการพัฒนาและการใช้หลักสูตร ครูได้จัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวตามหลักสูตรที่ทางโรงเรียนกำหนด (Mean= 4.05, SD= 1.03) ด้านการวัดและประเมินผลครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวด้วยวิธีการที่หลากหลาย (Mean= 4.02, SD= 0.73) ด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ปกครอง โรงเรียนรายงานการประชุมผู้ปกครองของ

เด็กต่างด้าวทุกภาคเรียน (Mean= 3.98, SD= 0.89) และด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ ครูผู้สอนภาษาไทยมีการจัดกิจกรรมพาเด็กต่างด้าวไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ (Mean = 3.96, SD= 0.90) ตามลำดับ

3. สภาพการประเมินผล (Evaluation)

ในการประเมินผล จากผลการวิจัยพบว่าทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ดังนี้ ในด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ปกครอง โรงเรียนประเมินครูด้านการสานสัมพันธ์กับผู้ปกครองของเด็กต่างด้าว (Mean = 4.07, SD= 0.81) ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ โรงเรียนประเมินโครงการนำเด็กต่างด้าวศึกษาแหล่งเรียนรู้ด้านภาษาไทยนอกสถานที่ (Mean = 4.05, SD= 0.73) ด้านการวัดและประเมินผล โรงเรียนประเมินความเหมาะสมในการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าว (Mean = 4.04, SD= 0.77) ด้านการพัฒนาและการใช้หลักสูตร โรงเรียนมีการประเมินผลหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าว (Mean = 4.02, SD= 1.01) และด้านการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนประเมินครูด้านการใช้สื่อการสอนภาษาไทยกับเด็กต่างด้าว (Mean = 3.89, SD= 0.79) ตามลำดับ

ในภาพรวมสภาพการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวไม่แตกต่างจากเด็กไทย เพราะเด็กต่างด้าวส่วนใหญ่มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน และมีวิสัยทัศน์สูงกว่าเด็กไทย

ตอนที่ 4 แนวทางการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าว

ในภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบการสอนวิชาภาษาไทยได้เสนอแนวทางการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวว่าควรจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวในรูปแบบเดิม แต่ควรเพิ่มเติมรายด้าน ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบการสอนวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่เสนอแนวทางว่าโรงเรียนควรมีการวางแผนในการรับเด็กต่างด้าวเข้ามาในโรงเรียน โดยกำหนดเป็นระเบียบที่มีความชัดเจนเกี่ยวกับคุณสมบัติของเด็กต่างด้าว ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดช่วงอายุของเด็กต่างด้าวที่จะสมัครเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การกำหนดเอกสารที่ใช้ประกอบเป็นหลักฐานในการรับเข้าโรงเรียน

2. การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ (Implementation) จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบการสอนวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่เสนอแนวทางว่าโรงเรียนควรมีการจัดสอนเสริมภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวในช่วงก่อนเปิดภาคเรียนเพื่อเป็นการปรับพื้นฐานในการสื่อสารภาษาไทย หรือการสอนเสริม นอกเหนือจากคาบสอนปกติให้แก่เด็กต่างด้าว เพื่อให้เด็กต่างด้าวสามารถปรับตัวในการเรียนภาษาไทย และสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้เร็วยิ่งขึ้น

3. การประเมินผล (Evaluation) จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบการสอนวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่เสนอแนวทางว่าโรงเรียนควรมีการประเมินผลทักษะภาษาไทยด้านการอ่านออกเขียนได้ของเด็กต่างด้าวเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นการติดตามผลอย่างใกล้ชิด และเพื่อให้โรงเรียนทราบถึงพัฒนาการทางภาษาไทยของเด็กต่างด้าว

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยแนวทางการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวในโรงเรียนต้นแบบคนพลัดถิ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1. สภาพการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าว

1.1 สภาพการวางแผน (Planning) ในการวางแผนจากผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับ

มาก โดยในด้านการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนมีการวางแผนในการมุ่งเน้นให้เด็กต่างด้าวสามารถอ่านออกเขียนได้เป็นสำคัญมากที่สุด เนื่องจากการอ่านออกเขียนได้หรือการสื่อสารภาษาไทยได้นั้นจะเป็นเครื่องมือชิ้นสำคัญให้เด็กต่างด้าวสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุขได้ โดยเฉพาะการอ่านซึ่งเป็นกระบวนการที่เรียนรู้ที่สำคัญซึ่งสอดคล้องกับ สำนักการศึกษา เมืองพัทยา (2553) กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยพัฒนาความคิดอันจะนำไปใช้ในการฟัง พูด อ่าน และ เขียนได้ดี การอ่านมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกคน ๆ โดยเฉพาะนักศึกษาทุกระดับ เพราะการอ่านจะช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ที่เราต้องการเรียนรู้ การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน การประกอบอาชีพและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การดำรงชีวิตอยู่อย่างสงบสุข ฉะนั้นในการวางแผนบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าว ให้อ่านออกเขียนได้จึงเป็นกระบวนการบริหารที่โรงเรียนให้ความสำคัญ

1.2 สภาพการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ (Implementation) ในการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ จากผลการวิจัยพบว่าทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยในด้านการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนภาษาไทยมีการสอนเสริมให้แก่เด็กต่างด้าวมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา เพิ่มพูน (2549) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามระดับสติปัญญา ความสามารถและความสนใจโดยมีครูคอยแนะนำช่วยเหลือตามความเหมาะสม โดยเฉพาะในช่วงแรกที่เด็กต่างด้าวเข้ามาเรียนในโรงเรียนอาจยังเรียนภาษาไทยได้ไม่ทันกับเด็กไทย การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย โดยให้ครูผู้สอนภาษาไทยมีการสอนซ่อมเสริมให้แก่เด็กต่างด้าวจึงเป็นสิ่งสำคัญ

1.3 สภาพการประเมินผล (Evaluation) ในการประเมินผล จากผลการวิจัยพบว่าทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยในด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ปกครอง โรงเรียนมีการประเมินครูด้านการสานสัมพันธ์กับผู้ปกครองของเด็กต่างด้าวมากที่สุด เนื่องจากการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ปกครองจะทำให้โรงเรียนได้รับทราบพฤติกรรมหรือปัญหาของเด็กต่างด้าวขณะที่อยู่ที่บ้าน ซึ่งเป็นวิธีการในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างรอบด้าน ซึ่งสอดคล้องกับ จิราภรณ์ ศรีคำ (2548) กล่าวไว้ว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โรงเรียนควรสนับสนุนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กนักเรียนทั้งในโรงเรียนและที่บ้าน ผู้บริหารและครูควรเปิดใจรับฟังความคิดเห็นและให้โอกาสผู้ปกครอง โรงเรียนอาจดำเนินการเชิงรุก โดยเชื้อเชิญหรือให้ความรู้กับผู้ปกครอง นอกจากจะช่วยสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกันแล้วยังก่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนานักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในภาพรวมสภาพการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวไม่แตกต่างจากเด็กไทย เพราะเด็กต่างด้าวส่วนใหญ่เรียนดีและมีความรับผิดชอบ อาจประสบปัญหาการใช้ภาษาในการสื่อสารหรือการปรับตัวบ้างในช่วงแรก แต่เมื่อเวลาผ่านไปก็สามารถเรียนร่วมกับเด็กไทยได้อย่างปกติ เพราะเด็กต่างด้าวมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน และมีวิวุฒิสูงกว่าเด็กไทย ซึ่งสอดคล้องกับ รัตนพงศ์ ตุมพสุวรรณ (2553) กล่าวไว้ว่าเด็กต่างด้าวสามารถปรับตัวในโรงเรียนไทยได้เร็ว โดยพื้นฐานของเด็กต่างด้าวจะเป็นเด็กที่ยากจนหรือขาดโอกาส อพยพเข้ามาเนื่องจากต้องการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีกว่าเดิม ไม่ต้องการอยู่ในสมรภูมิรบระหว่างเชื้อชาติ ด้วยความที่เด็กเหล่านี้มีประสบการณ์ชีวิตที่ยากลำบาก หล่อหลอมทำให้เด็กต่างด้าวมีนิสัยอดทน มานะพยายาม สู้งาน มีความขยัน มีความตั้งใจในการเรียน จึงสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมไทยได้ง่าย

2.แนวทางการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าว

ในภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบการสอนวิชาภาษาไทยได้เสนอแนวทางการบริหาร การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวว่าควรจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวใน รูปแบบเดิม ซึ่งสอดคล้องกับ รัตนพงศ์ ตุมพสุวรรณ (2554) กล่าวว่าไว้ว่าเด็กต่างด้าวควรได้รับการสนับสนุน ด้านการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กไทย ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากพื้นฐานของเด็กต่างด้าวที่มีนิสัยอดทน มานะ พยายาม สู้งาน มีความขยันขันแข็ง มีระเบียบวินัย ตั้งใจเรียนทำให้ครูรัก และมีความสุขในการสอน แต่ควร เพิ่มเติมรายด้าน ดังนี้

2.1 การวางแผน (Planning) จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบการ สอนวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่เสนอแนวทางว่าโรงเรียนควรมีการวางแผนในการรับเด็กต่างด้าวเข้ามาในโรงเรียน โดยกำหนดเป็นระเบียบที่มีความชัดเจนเกี่ยวกับคุณสมบัติของเด็กต่างด้าว ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดช่วงอายุ ของเด็กต่างด้าวที่จะสมัครเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การกำหนดเอกสารที่ใช้ประกอบเป็นหลักฐานในการ รับเข้าโรงเรียน การกำหนดจำนวนเด็กต่างด้าวให้มีความเหมาะสมต่อจำนวนครู และจำนวนห้องเรียน เพราะ หากโรงเรียนไม่มีการวางแผนการรับเด็กต่างด้าวอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ รัตนพงศ์ ตุมพสุวรรณ (2553) ได้กล่าวไว้ว่าการรับเด็กต่างด้าวเป็นเรื่องสำคัญเพราะเราจะไม่สามารถปฏิเสธความรับผิดชอบได้ เนื่องจากเป็น ข้อตกลงร่วมกันในประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน ในการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน เพื่อความเสมอภาคและ คุณภาพการศึกษาในภูมิภาค ทำให้การจัดการศึกษาสำหรับเด็กต่างด้าวจะยิ่งยุ่งยากขึ้น หากไม่มีการวางแผน เตรียมการที่ดีพอก็จะเป็นการสูญเสียงบประมาณโดยใช่เหตุ และอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านอาชญากรรมต่างๆ ตามมาได้

2.2 การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ (Implementation) จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้รับผิดชอบการสอนวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่เสนอแนวทางว่าโรงเรียนควรมีการจัดสอนเสริมภาษาไทย ให้แก่เด็กต่างด้าวในช่วงก่อนเปิดภาคเรียนเพื่อเป็นการปรับพื้นฐานในการสื่อสารภาษาไทย หรือการสอนเสริม นอกเหนือจากคาบสอนปกติให้แก่เด็กต่างด้าว เพื่อให้เด็กต่างด้าวสามารถปรับตัวในการเรียนภาษาไทย และสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้เร็วยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2547) ได้ให้ความหมายของการสอนซ่อมเสริมไว้ว่า เป็นการสอนกรณีพิเศษ นอกเหนือไปจากการสอนตามแผนการสอนปกติ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่พบในตัวผู้เรียน เป็นการสอนนักเรียน ที่เรียนอ่อน เรียนไม่ทันเพื่อนในชั้น ให้เรียนทันเพื่อนในระดับชั้นเดียวกัน ซึ่งเป็นการสอนที่อยู่นอกเหนือ หลักสูตรแต่มีความจำเป็น

3. การประเมินผล (Evaluation) จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบการสอน วิชาภาษาไทยส่วนใหญ่เสนอแนวทางว่าโรงเรียนควรมีการประเมินผลทักษะภาษาไทยด้านการอ่านออกเขียน ได้ของเด็กต่างด้าวเป็นรายบุคคล และติดตามผลอย่างใกล้ชิด โดยโรงเรียนต้องทราบถึงพัฒนาการทาง ภาษาไทยของเด็กต่างด้าว เพราะจากผลการวิจัยพบว่าเหตุผลสำคัญที่สุดในการเข้ามาเรียนในโรงเรียนของ เด็กต่างด้าวคือบิดามารดาต้องการให้อ่านออกเขียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สรินญา ชัยนุรัตน์ อ่างถึงใน พ้าใส นามเทียร (2557) กล่าวว่าได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตร หลานเข้าเรียนในโรงเรียน ผู้ปกครองพิจารณาจากนักเรียนสามารถอ่านออกเขียนได้ นักเรียนสามารถใช้ภาษา ในการสื่อสารกับครูและเพื่อน ๆ ได้ นักเรียนมีทักษะชีวิตที่ดีสามารถหางานเป็นทีม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ นักเรียนมีลักษณะนิสัยที่ดี มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน ๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ในด้านการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนกำหนดคุณสมบัติเฉพาะของครูผู้สอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวอยู่ในลำดับสุดท้าย ซึ่งเด็กต่างด้าวจะประสบปัญหาการใช้ภาษาในการสื่อสารหรือการปรับตัวบ้างในช่วงแรก ฉะนั้นโรงเรียนควรมีการคัดเลือกหรือกำหนดคุณสมบัติเฉพาะของครูผู้สอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าว เพื่อให้เด็กต่างด้าวได้รับการช่วยเหลือโดยเร็ว

2. จากผลการวิจัยพบว่า อุปสรรคสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับเด็กต่างด้าวคือความพร้อมของเด็กต่างด้าวเอง ซึ่งเป็นความพร้อมทางด้านฐานะหรือด้านครอบครัวเป็นหลัก แต่โรงเรียนก็ไม่ควรละเลยหรือผลักภาระให้กับผู้ปกครองเด็กต่างด้าว โดยโรงเรียนควรมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เข้าถึงเด็กต่างด้าว เพื่อช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการเยี่ยมบ้านนักเรียน หรือการมอบทุน เป็นต้น

3. จากผลการวิจัยพบว่า เด็กต่างด้าวส่วนใหญ่มีความรับผิดชอบและความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงกว่าเด็กไทยก็จริง แต่ก็มีเด็กต่างด้าวบางส่วนที่ขาดเรียนบ่อยครั้ง โรงเรียนจึงควรมีการบริหารจัดการด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ปกครองที่เป็นระเบียบขั้นตอนชัดเจน เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุของปัญหา และแก้ไขปัญหาคิดค้นหาทาง

4. จากผลการวิจัยพบว่าผู้ที่เกี่ยวข้องเสนอแนะทางเพิ่มเติมให้โรงเรียนดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริมภาษาไทยในช่วงก่อนเปิดภาคเรียนให้แก่เด็กต่างด้าว เพื่อให้เด็กต่างด้าวสามารถปรับตัวในการเรียนภาษาไทย และสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้เร็วยิ่งขึ้น หน่วยงานต้นสังกัดจึงควรมีการสำรวจโรงเรียนที่มีเด็กต่างด้าวอยู่ในโรงเรียนจำนวนมาก และจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรเพิ่มเติมให้เพียงพอต่อการดำเนินการตามแนวทางดังกล่าว

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาแนวทางการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวในโรงเรียนต้นแบบคนพลัดถิ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ในการวิจัยในครั้งนี้ต่อไปควรจะศึกษาโรงเรียนในบริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารองอื่นๆ ด้วย เพราะแนวโน้มจำนวนเด็กต่างด้าวมากขึ้นเรื่อยๆ จึงควรขยายผลให้มีความครอบคลุมมากขึ้น และควรจะศึกษาการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าว ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา และระดับมหาวิทยาลัยด้วย เพราะจะได้เป็นการติดตามผล อุปสรรค และปัญหาในการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่เด็กต่างด้าวในระยะยาว

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). *แนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาแบบอิงมาตรฐาน*. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

จิราภรณ์ ศรีคำ. (2548). *การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนวชิรวิทย์ ระดับประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่*. สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ฟ้าใส นามเกียรติ. (2557). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลเอกชนขนาดเล็กในกรุงเทพมหานคร*. สืบค้นจาก www.edu.chula.ac.th/ojed/doc/V93/v93d0026.pdf

รัตน์พงศ์ ตุมพสุวรรณ. (2553). *การวิเคราะห์มุมมองของครูในการจัดการเรียนการสอนเด็กต่างด้าว
ในโรงเรียน: การวิจัยเชิงผสม*, สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยา
การศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัตน์พงศ์ ตุมพสุวรรณ. (2554). *การวิเคราะห์มุมมองของครูในการจัดการเรียนการสอนเด็กต่างด้าวใน
โรงเรียน: การวิจัยเชิงผสม*. สืบค้นจาก [http://www.edu.chula.ac.th/ojed/doc/V54/
V54d0189.pdf](http://www.edu.chula.ac.th/ojed/doc/V54/V54d0189.pdf)

วาสนา เพิ่มพูล. (2549). *การพัฒนาชุดการสอนเสริมวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับ
นักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*, วิทยานิพนธ์
ปริญญาคุุณบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. (2553). *รายงานการวิจัยเรื่องโครงการประกันอ่านออกเขียนได้
ประจำปีงบประมาณ 2553*. รายงานการวิจัย, ฝ่ายวิชาการ สำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี.

ภาษาอังกฤษ

Newby, T.J., Stepich D.A., Lehman J.D., & Russell J.D. (1996). *Instructional Technology for
Teaching and Learning*. 2nd ed. United Stage of America: Prentice-Hall.